

דף כו.

עין משפט א

הרמב"ם הל' ערכין וחרמין פ"ד הכ"ו

כיצד דין מקדיש שדה מקנתו. שמיין אותה בדמיה ורואין כמה היא שנה עד היובל ופודה אותה כל מי שירצה. ואם פדה אותה המקדיש אינו מוסיף חמש ופדיונה לבדק הבית פשאר ערכין ודמים. וכשיגיע היובל תחזור לבעלים הראשונים שמכרוה. בין שנפדית מיד הגזבר והרי היא יוצאה מיד אחר. בין שלא נפדית והרי היא יוצאה מיד ההקדש הרי זו חוזרת למוכר ואינה יוצאה לכהנים שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו:

עין משפט ב

הרמב"ם הל' ערכין וחרמין פ"ו ה"ז

מכר הכהן שדה חרמו והקדישה לוקח אפלו היה הלוקח הבעלים הראשונים שהחרימוה הרי זו כשדה מקנה וחוזרת לכהן שמכרה ביובל. אבל קרקע או מטלטלין של כהנים ולוים אינם מחרימין אותן שהרי אומר בשדה (ויקרא כה-לד) 'כי אחזת עולם הוא לכם'.

ב. כסף משנה: כיצד דין מקדיש שדה מקנתו וכו'. ומה שכתב וכשיגיע היובל תחזור לבעלים הראשונים שמכרוה וכו'. משנה בספ"ז דערכין שדה מקנה אינה יוצאה לכהנים ביובל שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו:

ג. כסף משנה: מכר הכהן שדה חרמו והקדישו לוקח וכו': אבל קרקע או מטלטלין של כהנים ולוים אינם מחרימים אותם וכו'. משנה ערכין (דף כ"ח):

וּמִטְּלִינִי הֶקְשׁוּ לְקַרְקָעוֹת בְּחֶרְמִין שֶׁנֶּאֱמַר (גמרא)
ערכין כח-א) 'מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ וּמִשְׁדֵּה אַחֲזָתוֹ':

דף כו:

עין משפט א

הרמב"ם הל' ערכין וחרמין פ"ד הב"ה

הַלּוֹקַח שְׂדֵה מֵאָבִיו אוֹ מִשְׁאָר הַמּוֹרִישִׁין אוֹתוֹ
וְהַקְדִּישָׁהּ. בֵּין שְׁהַקְדִּישָׁה אַחַר מוֹת אָבִיו אוֹ מוֹרִישׁוֹ.
וּבֵין שְׁהַקְדִּישָׁה בְּחַיֵּי אָבִיו אוֹ שְׂאָר מוֹרִישָׁיו וְאַחַר כָּף
מֵת אָבִיו הֵרִי זֶה כְּשֵׁדֵה אַחֲזָה. שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כז-כב)
'וְאִם אֶת שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְׁדֵּה אַחֲזָתוֹ שְׂדֵה
שְׂאִינָה רְאוּיָה לְהִיּוֹת שְׂדֵה אַחֲזָה יִצָּאת זֶה שְׂרָאוּיָה לוֹ
לְיִוְרָשָׁה':

עין משפט ב

הרמב"ם הל' ערכין וחרמין פ"ד הב"ו

עין לעיל דף כו. עין משפט א

עין משפט ג

הרמב"ם הל' ערכין וחרמין פ"ד הב"א

בְּמָה דְּבָרִים אָמוּרִים בְּיִשְׂרָאֵל. אֲבָל אִם הָיָה הַמְקַדֵּשׁ
כֹּהֵן אוֹ לִוֵּי הֵרִי זֶה גּוֹאֵל לְעוֹלָם. וְאֶפְלוּ עָבַר עָלֶיהָ
הַיּוֹבֵל וְלֹא נִפְדִּית מִן הַהֶקְדֵּשׁ פּוֹדֶה אוֹתָהּ אַחַר הַיּוֹבֵל
שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כה-לב) 'גְּאֹלֶת עוֹלָם תִּהְיֶה לְלוֹיִם':

ד. כסף משנה: הלוקח שדה מאביו וכו'. משנה ספ"ו דערכין (דף כ"ו): ופסק כרבי יהודה ור"ש לגבי ר"מ:

ה. כסף משנה: בד"א בישראל אבל אם היה המקדיש כהן או לוי וכו'. משנה ספ"ו דערכין (דף כ"ו):